Elmalı Turtalı Ejderha

Yavuz DEMİRKIRAN

Elmalı Turtalı Ejderha

Yavuz DEMİRKIRAN

Dumanlı Dağlar'ın yükseklerinde Bram adında bir ejderha yaşardı. Yosun yeşili sıcacık pulları, yumuşak altın rengi bir karnı ve kocaman, dost canlısı kehribar gözleri vardı. Diğer ejderhalar kükremeyi ve alev püskürtmeyi çalışırken, Bram günlerini çok daha tatlı bir şeyin hayalini kurarak geçirirdi: fırıncılık. Tarçın kokusunu ve pençelerinin altında yumuşak hamurun hissini çok severdi. Bram her şeyden çok elmalı turtayı severdi.

Güneşli bir sabah, Bram yuvarlak göbeğine un bulaşmış beyaz bir önlük bağladı ve boynuna kırmızı-beyaz kareli bir boyun atkısı doladı. 'Bugün o gün,' dedi. Dağ mağarasının sıcacık bir köşesini temizlemiş ve küçük bir fırın kurmuştu. Ahşap bir tezgâh, taş bir fırın ve turtaları bekleyen raflar vardı. Bram gülümsedi. Hayali sonunda gerçek oluyordu.

Bram'ın ilk müşterisi Pip'ti; parlak gülümsemeli, minicik gri bir fare. Pip'in pirinç düğmeli küçük mavi bir yeleği ve minik bir fırıncı şapkası vardı. 'Bir ejderhanın fırın açtığını duydum!' diye ciyakladı Pip. 'Yardım etmeye geldim!' Bram çok sevindi. Pip turtaları tadacak, elmaları getirecek ve ona moral verecekti. Birlikte işe koyuldular; dağdaki ilk elmalı turtayı pişirmeye hazırdılar.

Bram hamuru açtı ve üstüne bolca tatlı elma ve tarçın yığdı. Sonra derin bir nefes aldı ve taş fırına hafif bir alev üfledi. Ama alevli nefesi çok sıcaktı! Tuta yanmış ve kapkara çıktı. Mağarayı duman kapladı. Bram'ın omuzları düştü. 'Olamaz,' diye iç çekti. 'İlk turtam mahvoldu.' Pip öksürdü ve dumanı eliyle dağıttı. 'Endişelenme, Bram. Yeniden deneyebiliriz!'

Ertesi gün Bram bir kez daha denedi. Biraz daha yumuşak üfledi ama tuta yine koyu ve kıtır kıtır oldu. 'Belki fırıncılık ejderhalara göre değildir,' diye sızlandı Bram. Tam o sırada kirpi Hazel bir sepet elmayla geldi. Hardal sarısı örgü bir atkısı ve sabırlı bir gülümsemesi vardı. 'Fırınını duydum,' dedi. 'Denemeye devam et, Bram. Her fırıncı bir iki turta yakar.'

Bram pes etmedi. Her gün çalıştı, alevli nefesini kontrol etmeye çalıştı. Bazen çok sert, bazen çok yumuşak üfledi. Turtalar kapkara, sonra kahverengi, sonra neredeyse altın rengi oldu. Pip her birini tattı ve faydalı öğütler verdi. 'Sol tarafta biraz daha az ısı,' dedi Pip. 'Ve belki sağ tarafta biraz daha fazla.' Bram başını salladı ve yeniden denedi. Her denemede daha iyi oldu.

Bir öğleden sonra Büyükanne Baykuş köyden uçup geldi. Çevredeki en yaşlı ve en bilge baykuştu; benekli kanatları ve gagasının üstünde duran küçük yuvarlak gözlükleri vardı. Lavanta rengi şalını sıkıca sardı ve Bram'ı iş başında izledi. 'Fırıncılık yapan bir ejderha,' dedi nazikçe. 'Ne harika! Ama ısını ölçmelisin, canım. Üflemeden önce nefesini üçe kadar tutmayı dene.'

Bram dikkatle dinledi. Derin bir nefes aldı, üçe kadar tuttu ve yavaş, hafif bir alev üfledi. Bu sefer tuta altın gibi ve kusursuz çıktı! Hamuru çıtır çıtırdı, elmalar tatlı ve yumuşacıktı. Pip sevinçle ciyakladı. Hazel minik patilerini çırptı. 'Başardın, Bram!' diye tezahürat yaptılar. Bram'ın kehribar gözleri parladı. Sonunda alevli nefesini kontrol etmeyi öğrenmişti.

Ejderhanın nefis elmalı turtalarının haberi hızla yayıldı. Her yerden dostları onları tatmaya geldi. Tavşanlar, sincaplar ve kuşlar mağaranın dışında sıraya girdi. Bram'ın fırını her zaman sıcacık ve rahattı; tarçın ve dostluk kokardı. Pip ve Hazel turtaları servis etmeye yardım etti ve Büyükanne Baykuş sık sık bir dilim için uğradı. Bram dağlardaki en mutlu ejderhaydı.

Bir gün Ember adında genç bir ejderha fırına geldi. 'Resim yapmayı severim,' dedi Ember utangaççа, 'ama diğer ejderhalar bana güler.' Bram sıcacık gülümsedi. 'Herkes kendi ilgi alanlarını seçebilir,' dedi. 'Ben fırıncılığı seçtim ve bu beni mutlu etti. Sen de mutlu ediyorsa resim yapmalısın.' Ember'in gözleri parladı. Bram, Ember'e bir dilim turta verdi ve arkadaş oldular.

O günden sonra Bram'ın fırını herkesin yeri oldu. Her zaman taze turtalar, sıcak gülümsemeler ve havada tarçın kokusu vardı. Bram herkese bir ejderhanın kendi yolunu seçebileceğini gösterdi. Dostluğun ve nefis turtanın en güzel ikramlar olduğunu öğrendi. Ve pişirdiği her turta altın gibi, nefis ve sevgiyle yapılmıştı.

Mevsimler değişti ve Bram'ın fırını her zamankinden daha kalabalık oldu. Elmalı turtalar, meyveli turtalar ve hatta en küçük fareler için minik turtalar pişirdi. Pip ve Hazel her zaman yanındaydı ve Büyükanne Baykuş sık sık bilge öğütlerini paylaştı. Bram başlangıçta ne kadar zor olduğunu hiç unutmadı ve yeni fırıncıları her zaman yüreklendirdi. 'Denemeye devam edin,' derdi. 'Ve her zaman ısınızı ölçün!'

Serin bir sonbahar sabahı Bram bir fırıncılık dersi vermeye karar verdi. Bütün dostları sıcacık mağarada toplandı. Pip minik önlükleri dağıttı ve Hazel sepet sepet elma dolaştırdı. Bram herkese hamurun nasıl açılacağını ve fırının ısısının nasıl kontrol edileceğini gösterdi. 'Bir ejderhanın nefesi yumuşak olabilir,' dedi ve hafif bir alev üfledi. Sınıf alkışladı ve tezahürat yaptı. O gün herkes yeni bir şey öğrendi.

Güneş dağların üzerinde batarken Bram dostlarıyla mağarasının dışında oturdu. Sıcacık bir elmalı turtayı paylaştılar ve yıldızların parıldamasını izlediler. 'Biliyor musun,' dedi Bram, 'eskiden ejderha olmanın sadece alev püskürtmek olduğunu sanırdım. Ama şimdi biliyorum ki bu, seni mutlu edeni seçmek demek.' Pip başını salladı. 'Ve dostlar için nefis turtalar yapmak!' Herkes güldü ve bir lokma daha aldı.

Bram'ın fırını bütün ülkede ünlendi. Gezginler altın gibi elmalı turtalarını tatmak için uzaklardan geldi. Ama Bram en önemli şeyi hiç unutmadı: dostluk, iyilik ve deneme cesareti. Mağaranın üstünde 'Herkes kendi ilgi alanlarını seçebilir' yazan bir tabela tuttu. Ve gelen her ejderha, başkaları ne derse desin, kendi hayallerinin peşinden gidebileceğini öğrendi.

Ve böylece Ejderha Bram dağ mağarasında mutlu mutlu yaşadı; turtalar pişirdi ve gülümsemeler paylaştı. Alevli nefesi bir daha asla çok sıcak olmadı ve kalbi her zaman dopdoluydu. Her yerden dostları ikramlarını tatmaya ve sıcaklığını paylaşmaya geldi. Bram kendi yolunu seçmişti ve bu yol en güzel ikramlara çıktı: dostluk, iyilik ve kusursuz, altın gibi bir elmalı turta.